

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 180 Lei
Pe jumătate 90 Lei
In America pe an 3 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaș, Jud. Târnava-mică
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

In săptămâna Patimilor...

— Pe drumul Golgotei la înviere. —

E săptămâna Patimilor. Intregă lumea creștinească petrece în post și în rugăciuni evlavioase — așteptând cu senină bucurie ziua învierii Aceluia, ce cu moartea pe moarte călcând, viața ne-a dăruit!

Săptămâna Patimilor ne stăpânește sufletele cu măreția ei zguduitoare. In-

Măreață a fost întâmpinarea asta, cum poate nu a mai fost alta mai frumoasă!

Ce s'a mai întâmplat cu Mântuitorul după împărăteasca întâmpinare din Dumineca Floriilor, unde a mai petrecut Luni, Marți și Miercuri după intrarea în Ierusalim, nu mai avem nici o știre. Abia numai Joi, la Cina cea de taină, îl găsim

înțea ochilor noștri sufletești se perândă în icoane vii și neșterse întregă viața Mântuitorului pornit pe drumul Golgotei. Iată, Dumineca Floriilor, cu împărăteasca primire dela Ierusalim! Intreg poporul ieșise să întâmpine pe Isus... Popor mult și numeros, încât abia cuprindea Ierusalimul mulțimea cea mare de norod, care alergase la sărbătoare, auzind, că vine și Isus în Ierusalim.

Și când s'apropia Isus cu învățăceii săi, ca să intre în cetate, întreg poporul și-a așternut vesmintele sale pe cale, iar alții tăiau ramuri din arbori și-i așterneau pe drum și-l acopereau de verdeață. Intreg poporul cu stâlpi de finic în mâni a ieșit întru întâmpinarea lui și strigau cu toții: „Osana, bine e cuvântat cel ce vine întru numele Domnului!”

împreună gustând și petrecând cina cea din urmă cu cei doisprezece apostoli ai săi.

Și apoi plinindu-se profeția, că după două zile Paștile vor fi și Fiul Omului va trebui să se restignească, atunci s'au adunat arhieriei și cărturarii și bătrânii poporului în curtea arhierelui Caiafa și s'au sfătuit să-l prinză pe Isus cu viclenie și să-l omoare. Nu în zi de sărbătoare, ca să nu fie tulburare în popor.

Atuncia unul din cei doisprezece, anume Iuda Iscarioteanul și-a vândut sufletul și credința sa, pentru 30 de arginți, și l-a vândut pe învățătorul și Domnul său. Ce urâtă și mârșavă faptă, cum nu s'a mai pomenit!

Se începe acum drumul Calvarului... Isus se înfățișează înaintea Sinedriului ca să fie judecat și chinuit îngrozitor, bătut,

sucipat, și, încununat cu coroană de mărcini pleacă apoi spre Golgota... După ce l-au batjocorit, l-au desbrăcat de haina cea mohorită, l-au îmbrăcat în hainele lui și l-au scos să-l răstignească. Sudori de sânge cădeau de pe fruntea lui Isus... Chinuit și zdrobit de greul suferințelor aștepta sfârșitul...

Era ora 3-a când l-au răstignit. Și cu el împreună au răstignit doi tâlhari, pe unul de-a dreapta și pe altul de-a stânga lui. Și ca la a șasa oră s'a făcut întuneric îngrozitor peste tot pământul, până la a noua oră. S'a întunecat soarele și catapeteasma bisericii s'a rupt pe la mijloc. Atunci Isus strigând cu glas mare și preamărind pe Părintele său, a răposat...

Groznică i-a fost lupta sufletului său neprihănit pe drumul Golgotei, cu întreg șirul de chinuri și suferințe nebănuite. A treia zi a urmat însă Invierea... Sfânta zi a învierii, cea dătătoare de viață pentru lumea toată.

Prin viața lui și moartea cea nevinovată pildă a vrut să ni se facă tuturor. In săptămâna Patimilor celor adânc grăitoare, pilda Mântuitorului fie-ne călăuză deapururi, ca să putem învia și noi cu adevărat în sfânta și luminata zi a învierii lui Isus!

I. Pop-Zăicani.

Ce fac copiii fără grijă.

In comuna *Hădărău* din județul Turzii s'a întâmplat de curând o mare nenorocire. Doi copilași unul de 3 și altul de 4 ani, s'au jucat cu chibrituri și, din jocul lor, s'a aprins un mare foc, arzând agoniseala de zeci de ani a trei familii. Un vânt cumplit amenința să aprindă tot satul, ceea ce poate s'ar fi și întâmplat, dacă nu săreau într'ajutor *Grindeni* din vecini, în frunte cu notarul și cu primarul. Tot atât de creștinește s'au purtat și locuitorii din comuna *Cheța*, cari încă au alergat la timpul cel mai potrivit. Copiii cari au aprins focul au ars scrum, în locul unde s'au jucat. Jalea părinților este cumplită. Părintele Octavian German, preotul satului, a pornit o colectă pentru ajutorarea celor nenorociți.

Apostolul Duminicii.

Duminea Paștilor (24 April 1927.)
— Faptele Apostolilor 1, 1—5. —

Această carte a Faptelor Apostolilor * o a scris sfântul Luca Evanghelistul și este ca o urmare fără de curmare a Evangheliei, pentru care pricină Ecumenie o numește Evanghelia Sfântului Spirit, pentru că cele ce Spiritul Sfânt le-a lucrat prin apostoli, adică începutul bisericii creștinești, carea atunci se născuse, și creșterea ei cea mare, și sporul ce s'a făcut mai în treizeci de ani, foarte cu minunată scurtare și luminare se scriu întru această carte.

Întru aceasta cetim plinite făgăduințele lui Hristos, înălțarea la ceriu, pogorierea Spiritului Sfânt, cu carele biserica a luat chip, și ca cum s'ar fi însuflețit, și multe minunate lucrări, care a urmat dintru aceea vărsare a Spiritului Sfânt, propovăduirea Evangheliei în toată lumea cea cunoscută. Nebiruita tărie a apostolilor și mai nenumărate și mari minuni, multe

*) Introducerea aceasta am luat-o din cuvânt în cuvânt din vestita *Biblie a lui Clain dela 1795*, fiindcă mai frumoasă introducere cu greu s'ar putea scrie încă și astăzi.

Tot ce mai adaug este că această carte s'a scris înainte de dărâmare a Ierusalimului (70 după Hristos) și poate chiar înaintea morții sfântului Pavel, și încă la Roma.

Incepând cu tâlcuirea de astăzi a apostolului mă folosesc ca de izvor și de „*Comentariile Sfântei Scripturi*”, scrise de *fieriatul canonic Dr. Victor Smigelschi*, pe cari a binevoit a mi-le pune la îndemână în manuscris fratele celui învățat canonic, pâr. Vasile Smigelschi, parohul unit al Sâncelului. Pentru fapta aceasta îi mulțămesc părintelui Smighelschi și pe calea aceasta, atât în numele meu cât și a cetitorilor mei.

cuvinte a lui Petru și a lui Pavel, și osebite goane ale acestora: și măcar că de Petru și de ceilalți apostoli mai puține a scris sfântul Luca. Ci nouă ne-a lăsat să gândim cumcă și aceia prin toată lumea Imprăștiati asemenea au lucrat și au făcut minuni și întru propovăduire s'au ostenit și aceleași goane au pățit. Că condeiul scriitor celor de Dumnezeu însuflați așa se îndrepta de dumnezeasca Pronie, ca numai acelea să scrie, cari sunt trebuincioase spre întemeierea și întărirea credinței creștinești, ca nu mulțimea cărților să împuțineze crezământul. Pentru aceea Luca faptele altor apostoli, pe cari el le-a văzut și cari dela aceiași apostoli sau dela bărbații cei apostolicești s'au fost scris, nu le a scris. Istoria lui Petru numai o a început, iară alui Pavel până la ducerea lui la Roma o a scris, cele ce s'au făcut după aceea le tace.

Însă dintru cele ce cu bună adevărită și frumos sunt scrise întru această carte lezne se poate judeca, și acestea ajung ca pe oamenii cei curați și cu bună credință destul să-i încredințeze despre adevărul credinței creștinești, măcarcă unele dintru acelea și alți bărbați sfinți scrise ni-le-au lăsat.

Această carte 28 capete cuprinde. În capul cel dintâi spune înălțarea Domnului la ceriu și alegerea lui Matia în locul lui Iuda. În al doilea nașterea bisericii o scrie evanghelistul, ca cum din pântecul sinagogei ar fi eșit, întru care până acum s'a fost tănuit. Apoi până la cap 10 pruncia bisericii și creșterea cea dintâi a ei în Ierusalim. După aceea lățirea Evangheliei în Iudea și Samaria și la popoarele vecine, cari mai înainte era vrăjmașe, iar acum întru aceeaș credință adunate, și mai pe urmă cum prin toate țările împărăției Romanilor s'a lătit credința creștinească, și mai ales taptele lui Pavel și multe goane ale lui le pomenește sfântul Luca întru această carte a Faptelor Apostolilor.

*

Cuvântul cel dintâiu l-am făcut, o Teofile, despre toate câte a început Isus a face și a învăța, până în ziua în care s'a înălțat, după ce a dat porunci prin Spiritul Sfânt apostolilor pe cari i-a ales, cărora s'a și arătat viu după patima sa cu multe semne în patruzeci de zile arătându-se lor și grăind despre împărăția lui Dumnezeu.

Se zice »cuvântul cel dintâiu« înțelegându-se sub aceasta întreagă Evanghelia sfântului Luca, unde la cap 1, stih 3 aflăm următoarele cuvinte: »Am voit și eu, deplin cunoscând toate acestea, din început și pe rând a le scrie ție, preabune Teofile«

Așadară atât Evanghelia sfântului Luca, cât și Faptele Apostolilor, scrise de acelaș evanghelist, sunt închinat unuia bărbat cu numele Teofil, despre care însă nu știm nimica. Titulatura »preabune« și »preaputernice« se dedea funcționarilor mai înalți din împărăția română. Unii învățați socotesc, că Teofil locuia în Italia ori chiar în Roma.

Evanghelia sfântului Luca este prin urmare partea întâia a scrierilor sfântului evanghelist Luca, iară Faptele Apostolilor partea a doua.

A dat porunci apostolilor să vestească Evanghelia, dupăcum se vede la sf. evanghelist, Luca, unde la cap 24, stih 47 zice Isus: »Să se propovădească în numele lui Hristos pocăința și iertarea păcatelor la toate neamurile, începând dela Ierusalim«

Incepând cu stihul următor, al patrulea, sfântul Luca începe partea a doua a scrierilor sale, stihurile de mai înainte fiind numai introducere.

Și împreună petrecând, le-a poruncit lor dela Ierusalim să nu se depărteze, ci să aștepte făgăduința Tatălui, „care ați auzit dela mine: căci Ioan a botezat cu apă, iară voi vă veți boteza cu Spiritul Sfânt, nu după multe zilele acestea.“

Foița „UNIRII POPORULUI“.

Crengi de mătisor

— Scumpei mele fice Aurelia —

Te-al dus și tu copila mea cu chip senin,
Frumoasă și bună fără seamă,
Și mai lăsat ca singur să-mi port al meu chin,
Cum m'a lăsat de mult iubita-ți mamă.

E mult copila mea, e mult de-atunci,
Doar ții eă frățioru-ți era încă mic,
Ce bucurie-ar fi pe maică-ta copil' acum,
Să-l vază azi cât e de mare și voinic.

O! ți copila mea cum singură-l grijeai,
Când eu la slujbă mea trudit mergeam
Și să-l împaci, de mila lui dragă plângeai
Iar eu de mila voastră pentru-amândoi plângeam.

Să-i spui măicuțe-i tale că trăiese,
Dar n'am gustat eu altă bucurie,
Și că de-atunci viața, dragă, o trăesc,
Și-acum în grea și neagră văduvie.

Voi vă odihniți copilă 'n cerul sfânt,
Eu poate am să mai trăiesc aicea mult,
Dar Doamne cum aș vrea să las și eu
[acest pământ,

Și încă azi la voi copilă, dragă, să mă mut...!

Pețelca

Iuliu Domșa,
Inv.

Patimile Domnului

Povestite de sf. evanghelist Luca la Cap 22—23.

Și se apropia praznicul azimelor care se cheamă Paști.

Și arhieriei și cărturarii (jidovilor) căutau cum l-ar omori pe el, căci se temeau de popor. Iară satana a intrat în Iuda, carele se numia Iscariotean, carele era din numărul celor doisprezece. Și mergând, a grăit cu arhieriei și cu cei mai mari, cum l-ar da pe el lor. Și ei s'au bucurat și s'au tocmit cu el să-i dea bani. Și el s'a făgăduit; și cauta prilej ca să-l dea lor fără adunare de popor.

Și a venit ziua azimelor, întru care trebuia să se jertfească Paștile. Și a trimis pe Petru și pe Ioan, zicând: »duceți-vă și gătiți nouă Paștile, ca să le mâncăm«.

Iară ei au zis lui: »unde vrei să le gătim?« Iară el le-a zis lor: »iată întrând voi în oraș, vă va întâmpina un om ducând un vas cu apă; mergeți după el în casa unde va intra. Și veți zice stăpânului casei: zice ție învățătorul, unde este sălașul de oasoeți, ca să mâncăm Paștile cu uceniciei mei? Și el va arăta vouă un foisor mare așternut, acolo gătiți«.

Iară ei mergând au aflat, cum le zisesse lor, și au gătit Paștile.

Și venind ceasul, a șezut la masă, și cei doisprezece apostoli cu el. Și a zis lor: »cu dor am dorit să mâncăm aceste Paști cu voi

mai înainte de patima mea. Căci zic vouă, că de acum nu voi mai mânca dintru acestea, până când se vor plini întru împărăția lui Dumnezeu«. Și luând păharul, mulțămind a zis: »luați acesta și-l împărțiți între voi, căci zic vouă, că nu voi mai bea din rodul viței, până când va veni împărăția lui Dumnezeu«.

Și luând pâine, mulțămind, a frânt și le-a dat lor, zicând: »acesta este trupul meu, carele să dă pentru voi; aceasta să o faceți întru pomenirea mea!« Așșderea a luat și păharul după cină, zicând: »acest păhar este legea nouă întru sângele meu, carele se varsă pentru voi. Însă iată mâna celui ce mă vinde cu mine este la masă. Ci Fiul omului merge, precum este rânduit; dar vai de omul acela, prin carele se va vinde!«

Și ei au început a se întreba între sine carele dintre ei ar fi cel ce va să facă aceasta? Și s'a făcut și pricire între dânșii, carele dintre ei s'ar părea a fi mai mare. Iară el a zis lor: »împărății neamurilor le domnesc pe ele, și cei ce le stăpânesc făcători de bine să cheamă. Dar voi nu fiți așa: ci carele e între voi mai mare, să fie ca cel mai mic, și cel mai de cinste ca o slugă. Căci cine e mai mare, cel ce șade? Iară eu sunt în mijlocul vostru ca cel ce slujește. Voi sunteți cari să rămăs cu mine întru ispitele mele. Și eu vă așez vouă împărăția, cum mi-a așezat-o Tatăl meu; ca să mâncați și să beți la masa mea întru împărăția mea, și să ședeți pe scaun

Lucrurile din aceste două stihuri 4 și 5 s'au întâmplat în ziua înălțării Domnului Hristos la ceruri. Porunca dela Ierusalim să nu se depărteze, de aceea le-a dat-o Isus apostolilor, pentru că din învățăturile sale de până acuma apostolii foarte ușor ar fi putut deduce, că să părăsească numai decât Ierusalimul, căci iată ce le-a poruncit lor la Matei 28, 19 și 20: »Dreptacea mergând învățați toate neamurile, botezându-i pe ei în numele Tatălui al și Fiului și al Sântului Spirit, învățându-i să păzească toate câte am poruncit vouă: și iată eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârșitul veacului.« Amin.

Făgăduința Tatălui, care ați auzit dela mine, se află la Luca 24, 49: »Și iată eu voi trimite făgăduința Părintelui meu (făcută prin prorocii Ioel și Ezechie) la voi,» adevărat pe Spiritul Sfânt.

Interesant e, că începând cu cuvintele: care ați auzit dela mine, sfântul Luca citează sărbătorească făgăduința a trimiterii Spiritului Sfânt, pe care le-a făcut-o apostolilor în noaptea cea mai de pe urmă înainte de patima sa, după cum se vede la sf. evanghelist Ioan 14, 16—17: »Și eu voi ruga pe Tatăl, și alt Mângâitor va da vouă, ca să rămână cu voi în veac, pe Spiritul adevărului pe care lumea nu-l poate primi, pentru că nu-l vede nici nu-l cunoaște; dar voi îl veți cunoaște, căci întru voi va locui și întru voi va locui și întru voi va fi.«

Trimiterea Spiritului Sfânt și sfințirea apostolilor prin Spiritul Sfânt Mântuitorul o asemenea cu botezul lui Ioan. Precum boteza Ioan în apă, așa că trupurile le scufunda sub apă, așa va fi și botezul cu darul Sfântului Sfânt din ziua de Rusalii. Sufletele apostolilor se vor scufunda în ziua aceea în râul harurilor Spiritului Sfânt.

Iară ei adunați fiind, îl întrebau, zicând: »Doamne, au în vremea aceasta vrei să așezi împărăția lui Izrail?«

Întrebarea aceasta i au pus-o apostolii

lui Isus după cina cea din urmă mergând cu Isus spre muntele olivelor. Ei cred adevărat cumcă Isus atunci când va veni Spiritul Sfânt, va întemeia împărăția mesiană. Și ei erau adevărat Jidovi și credeau, din preună cu ceilalți Jidovi că Mesia va înnoi împărăția cea veche a Jidovilor.

Iară el a zis către ei: »Nu trebuie să știți voi anii sau timpurile cari Tatăl le-a pus cu a sa putere; ci veți lua puterea Sfântului Spirit, carele va veni peste voi, și veți fi mie mărturie în Ierusalim și în toată Iudeia și în Samaria și până la marginile pământului.«

Domnul nostru Isus Hristos îi face băgători de seamă pe apostoli, să nu se amestece în lucrurile Tatălui din ceruri. Datorința lor este, ca să vestească faptele și învățăturile Domnului Hristos în toată lumea, cu atât mai vărtos că ei toate acestea le-au văzut și auzit. Dar pentru că să poată și mai bine înțelege faptele și învățăturile lui Isus, și pentru că să aibă curaj, Spiritul Sfânt le va da putere de lipsă.

* * *

Din întrebarea apostolilor: »Doamne, Doamne au în vremea aceasta vei să așezi împărăția lui Izrail?« se vede cât de legați erau încă apostolii și atunci, după învierea Domnului, de acest pământ. Să nu-i judecăm însă pentru că ei încă atunci nu primiseră încă făgăduința Tatălui, adevărat darurile Spiritului Sfânt.

Iată noi am primit deja darurile Spiritului Sfânt prin sfânta taină a Mirului, atunci când preotul, ne-a uns cu sfânta chiasmă făcând tipul crucii pe frunte, la ochi, pe nări, la gură, la amândouă urechile, pe piept, pe mâni și picioare, zicând »Pecetul darului Spiritului Sfânt Amin« Da, noi am primit darurile Spiritului Sfânt, și cu toate acestea suntem grozav de lipiți de lumea aceasta și de toate plăcerile ei.

N'ar fi oare vremea, ca acuma, în ziua sfintelor Paști, când toți creștinii suntem

spovediți și cuminecați, deci curați sufletește, să luăm hotărârea tare de a ne schimba viața pentru viitor și de ne alipi nu de împărăția lumii acesteia ci de împărăția lui Dumnezeu, în care să dea Dumnezeu să fim și noi cetățeni. Aștăzi la sărbătoarea dragostei, să ne înoim dragostea către Dumnezeu și să ne schimbăm viața.

IULIU MAIOR

Intru mulți ani Stăpâne!

Sfântul Părinte dela Roma a împlinit 70 de ani de viață.

Joi în 31 Martie Preafericitul Părinte al Romei a împlinit 70 de ani de viață. Lumea întreagă a înălțat în ziua aceasta fierbinți rugăciuni de mulțumită către Dumnezeu milei și al îndurărilor, care în vremurile acestea grele a dat un cap atât de bun și cuminte bisericii sale. Am zis: lumea întreagă, pentru că nu numai catolicii, cari îl recunosc de cap al lor, ci și ceilalți creștini, ba până și păgânii recunosc că mult bine face lumii întregi Papa dela Roma. Doar Turcii cei păgâni au mers până acolo, încât Papei Benedict al cincisprezecelea i-au ridicat chiar statuă la Constantinopol, așa de mult i-a ajutat în cursul războiului.

Noi Românii încă trebuie să-l prețuim pe acest sfânt Părinte, fiindcă toți ceice l-am văzut și ascultat, am rămas convinși că poate la nici un popor nu ține mai mult sfântul Părinte dela Roma, ca la poporul românesc. Dovadă sunt frumoasele ajutoare bănești pe cari le-a dat bisericii noastre, dar mai cu seamă cuvintele de dragoste nețărnută pe cari le-a spus celor ce l-au vizitat în anul 1925.

Papa Piu al unsprezecelea s'a născut la 31 Martie 1857 în Desia lângă Milano, ca fiul unui inginer, și se numea Achille Ratti. După plinirea învățăturii sale alese, la anul 1879 fu hitotonit de preot. În 1888 a fost numit bibliotecar al marelui bibliotecar Ambroziene din Milano, iar în Martie 1907 director al acestei biblioteci.

După 7 ani, adevărat la anul 1914, fu numit

ne ca să judecați cele douăsprezece neamuri ale lui Izrail.

Și a zis Domnul: »Simone, Simone, iată satana v'a cerut pe voi să vă ceară ca grâu; dar eu m'am rugat pentru tine, să nu scadă credința ta și tu, după ce te vei fi întors, în-tărește pe frații tăi.« Iară el a zis lui: »Doamne, cu tine gata sunt și în temniță și la moarte a merge.« Iară el i-a zis: »zic ție Petre, nu va cânta asiază cocoșul, până nu te vei lăpăda de trei ori, cumcă nu mă ști.«

Și le-a zis lor: »când v'am trimis fără de pungă și fără de traistă și fără de încălțăminte, au avut-ați lipsă de ceva?« Iară ei au zis: »ba, de nimic.« Zis-a drept aceea lor: »acum dar cel ce are pungă, să ia, așșderea și traista; și cel ce nu are, să-și vândă haina sa, și să-și cumpere sabie. Căci zic vouă, că trebuie să se împlinescă întru mine încă scrip-tura aceasta, carea zice: și cu cel fărădelege s'a socotit. Căci cele ce sunt pentru mine se apropie de sfârșit.« Și ei au zis: »Doamne, iată aici două sabii.« Iară el a zis lor: »destul este.«

Și ieșind, a mers după obicei în muntele maslinilor; și au mers după el și ucenicii lui. Și sosind la loc, a zis lor: »rugați-vă să nu cădeți în ispită.« Și el s'a depărtat de ei cât e o aruncătură de piatră; și ingenunchind se ruga, zicând: »Părinte, de vrei, să treacă pă-harul acesta dela mine: însă nu voia mea, ci a ta să fie!« Și fiind în luptă, mai cu deadin-

sul se ruga. Și sudoarea lui s'a făcut ca picăturile de sânge, cari pică pe pământ.

Și sculându-se dela rugăciune și venind la ucenici, i a aflat dormind de întristare. Și le-a zis lor: ce dormiți? Sculați-vă și vă rugați, ca să nu cădeți în ispită.« Iară încă grăind el iată gloata și cel ce se chiamă Iuda, unul din cei doisprezece, mergea înaintea lor, și s'a apropiat de Isus, ca să-l sărute. Iară Isus i-a zis lui: »ludo, cu sărutare vinzi pe Fiul omului?« Și văzând cei ce erau lângă el, ce era să fie, au zis lui: »Doamne, lovi-vom cu sabie?« Și unul din ei a lovit pe sluga arhierelui, și i-a tăiat lui urechea cea dreaptă. Iară Isus răspunzând, a zis: »lăsați până aici!« Și atingându-se de urechea lui, l-a vindecat. Și a zis Isus celor ce venise asupra lui, arhierilor și mai marilor bisericii și bătrânilor: »au ca la un tâlhar ați ieșit cu săbii și cu sulite? În toate zilele fiind eu cu voi în biserică, nu ați întins mâinele asupra mea; ci acesta este ceasul vostru și puterea întunerecului.«

Și prinzându-l, l-au dus și l-au legat în casa arhierelui; iară Petru mergea de departe după dânsul. Și făcând foc în mijlocul curții, și șezând ei împreună, a șezut și Petru în mijlocul lor. Și văzându-l o slujnică șezând la foc, căutând spre el, a zis: »și acesta a fost cu el.« Iară el s'a lăpădat de dânsul, zicând: »măști, nu-l știu pe el.« Și după puținel, văzându-l pe el altul, a zis: »și tu dintre ei ești.« Iară Petru a zis: »omule nu sunt.« Și

trecând ca un ceas, altul oarecarele întăria zicând: adevărat și acesta cu ei au fost, căci Galileian este.« Iară Petru a zis: »omule, nu știu, ce zici.« Și îndatăși, încă grăind el, a cântat cocoșul.

Și întorcându-se Domnul, a căutat spre Petru. Și și-a adus aminte Petru de cuvântul Domnului, cum zisese lui: »mai înainte de ce va cânta cocoșul, de trei ori te vei lăpăda de mine.« Și ieșind Petru afară, a plâns cu amar.

Iară bărbații cei ce-l țineau pe Isus îl batjocorau, bătându-l. Și acoperindu-l îl băteau peste obraz și-l întrebau, zicând: »prorocește, cine este cel ce te-a lovit?« Și hulind, multe altele ziceau împotriva lui. Și după ce s'a făcut ziuă, s'au adunat bătrânii poporului și arhierii și cărturarii, și l-au adus pe el în săborul lor, zicând: »de ești tu Hristos, spune nouă.« Și le-a zis lor: »de voiu spune vouă, nu veți crede. Iară de vă voiu întreba, nu-mi veți răspunde, nici nu mă veți slobozi: De acum va fi Fiul omului șezând deadreapta puterii lui Dumnezeu.« Și au zis ei: »dară tu ești Fiul lui Dumnezeu?« Iară el a zis către ei: »voi ziceți, că eu sunt.« Iară ei au zis: »ce ne mai trebuie alte mărturii? Căci noi înșine am auzit din gura lui.«

Și sculându-se toată mulțimea lor, l-au dus la Pilat. Și au început a-l pârși zicând: »pe acesta l'am aflat răsvrătind neamul nostru, și oprind să nu dea dajde împăratului, zicându-se pe sine, că este Hristos împărat.« Iară Pilat

director al bibliotecii apostolice din Vatican. De aici încolo apoi se ridică tot mai sus în slujbe. Încă în acelaș an Papa Piu X al trimite în Polonia, ca vizitator apostolic, Papa Benedict XV îl numește în 1918 nunțiu apostolic al Poloniei, unde nu stă decât trei ani. În anul 1921 adevărat moare arhiepiscopul și cardinalul Ferrari din Milano, și Papa Benedict XV nu află om mai potrivit ca să-i cuprindă locul decât pe nunțiu apostolic Achille Ratti. În consistorul papal din 13 Iunie 1921 Papa îi și dăruiește pălăria roșie de cardinal.

Iată însă că în anul următor, în 1922, Papa Benedict XV. moare. Cei 70 de cardinali, adunați din toate colțurile lumii nu află om mai vrednic pentru ca să poarte sarcina grea de cap al bisericii, decât pe cardinalul Achille Ratti din Milano, și de fapt la 6 Februarie 1922 celce conducea alegerea de Papă iasă pe balconul catedralei sfântului Petru și cu voce tremurândă strigă, de aud cei peste o sută de mii de oameni, adunați înaintea bisericii: Avem Papă, pe eminentisimul și reverendisimul părinte Achille Ratti, care și-a luat numele de Piu XI."

În ziua de 12 Februarie 1922 Piu XI se încoronează de Papă și dă binecuvântarea sa cetății Roma și lumii întregi. Și de atunci căruiește cu multă înțelepciune naia bisericii, ferindu-o de valuri năpraznice și de stânci.

Papa Piu XI este al 261-lei urmaș al vârhovnicului apostolilor Petru, căruia i-a zis Domnul Hristos: „Tu ești Petru și pe această piatră voi zidi biserica mea și porțile iadului nu o vor birui pe ea”, și „paște mielușei mei, paște oile mele”, și „ție îți voi da cheile împărăției cerurilor. Orice vei lega pe pământ, va fi legat și în ceruri, și orice vei deslega pe pământ, va fi deslegat și în ceruri“.

Intru mulți ani Stăpâne!

Vindecarea vătămurii. Se fierbe lapte cu făină de secară și se face oblojeală, ungându-se locul vătămat și cu unt de lemn. Oblojeala e bine să se schimbe din vreme în vreme, însă se grijește să fie tot caldută.

Cum stă lumea și țara?

Sănătatea M. S. Regelui se îmbunătățește.

Olipe de îngrijorare a trăit țara întreagă din pricina bolii M. S. Regelui nostru iubit. Cu inima sângerată de durere așteptam din zi în zi vești mai bune dela București. M. S. Regele era greu bolnav. Țara întreagă cu sufletul sta veghe neclintită lângă patul său de suferință și neîncetat înlăța rugăciuni către Tronul Părintelui ceresc pentru sănătatea iubitului nostru rege.

Dumnezeu a ascultat rugăciunile din inimă ale poporului. De câteva zile primim știri mai bune și mai datătoare de bune nădejdi despre sănătatea M. S. Regelui. Se spune, că i-au scăzut simțitor ferbințelele cele mari, și trupul frânt și istovit de greul suferințelor începe să se învioreze și încetul să se întrămeze.

Strânși uniți în jurul tronului regal, toți Români mulțămesc lui Dumnezeu, părintelui îndurărilor, rugându-l, neîncetat și stăruitor, din adâncul sufletului să dăruiască M. S. Regelui grăbnică însănătoșire.

Cum mai stă politica?

Seriam în rândul trecut, că în fața grelelor împrejurări prin cari trece țara întreagă din cauza bolii M. S. Regelui Ferdinand, toate partidele își strâng rândurile și se pregătesc să fie gata pentru orice s'ar întâmpla. Ba, era vorba chiar de un guvern național, adică un guvern alcătuit din fruntașii tuturor partidelor, așa cum s'a format în cursul războiului românesc guvernul Brătianu-Take Ionescu, ca împreună să poarte răspunderea zilelor grele pe cari

le trăia țara pe aceea vreme. Așa și acum prevestindu-se tot așa zile mari și hotăritoare pentru neamul nostru, oamenii politici se gândiau la alcătuirea unui guvern național al tuturor partidelor.

Acum îmbunătățindu-se simțitor sănătatea M. S. Regelui s'a amânat pentru altădată planul unui așa zis guvern național. — Totuși generalul Averescu voia să se simtă mai asigurat la cârma țării și deaceia a stăruit prin oamenii săi să facă o înțelegere cu partidul național-țărănesc.

Condițiile puse de conducerea partidului național-țărănesc li-s'au părut prea greu de implinit averescanilor și așa nici înțelegerea dintre aceste două partide nu se face. Fiecare partid rămâne sprijinindu-se pe propriile sale puteri.

Liberalii s'ar bucura ca partidul național-țărănesc să se contopească fie cu averescanii, fie chiar cu ei, căci atunci sunt mai siguri de planurile politice ale viitorului. Stăpâni pe treburile politice atunci vor fi tot ei. Dar partidul național-țărănesc așa spun conducătorii lui, nuse va lasa ademenit și prins în cursă. Vrea să rămână neatârnat față de cele două partide, nădăjduind, că nu peste multă vreme va juca un rol hotăritor în politica țării.

Ce lucră Parlamentul?

Până la închiderea sesiunii, Parlamentul se zorește să treacă legile mai însemnate și mai grabnice. Intre acestea ar fi la rând legea chirilor și a îmbunătățirii lefurilor funcționarilor și alte legi de mai puțin interes. Parlamentul se închide în 15 April c. Până atunci se crede, că vor fi votate toate.

I-a întrebat pe el, zicând: „tu ești împăratul Jidovilor?” El răspunzând, a zis lui: „tu zici.” Iară Pilat a zis către arhirei și către popor: „nici o vină nu aflu întru acest om.” Iară ei mai vârtos stăruiau, zicând: „turbură poporul, învâțând prin toată Iudea, începând din Galilea până aici.” Iară pilat auzind de Galilea, a întrebat: „au om Galilean este?” Și înțelegând, că din ținutul lui Irod este, l-a trimis la Irod fiind și el în Ierusalim întru acele zile. Iară el văzând pe Isus, s'a bucurat foarte, căci de multă vreme voia să-l vază, pentru că auzia mult de el, și nădăjduia să vază vre-un semn dela el. Și l-a întrebat cu cuvinte multe; însă el nimica nu i-a răspuns. Și erau acolo arhireii și cărturarii pârându-l cu deadinsul. Iară Irod cu ostașii săi îl desprețuia și-l batjocurea, și îmbrăcându-l în veșmânt luminat, l-a trimis iarăși la Pilat. Și s'au făcut prietini Pilat și Irod întru aceea zi unul cu altul; căci mai înainte era vrajbă între ei. Iară Pilat chemând arhireii și boierii și poporul, a zis către ei: „mi-ați adus pe omul acesta ca pe un turburător de popor: și iată eu înaintea voastră întrebându-l, nici o vină nu am aflat în omul acesta din celea cu cari îl pârâți; și nici Irod, căci v'am trimis pe voi la el: și iată nimica vrednic de moarte nu a făcut. Deci după ce-l voi pedepsi, îl voi slobozi. Și trebuia să le slobozească la praznic un vinovat.

Și a strigat toată gloata, zicând: „le-a pe aceasta, și ne slobozi nouă pe Varava.“

Aceasta era aruncat în temniță pentru o zarvă și ucidere, ce se făcuse în oraș. Și iarăș a grăit Pilat către ei, vrând să sloboază pe Isus. Iară ei strigau, zicând: „răstignește-l, răstignește-l!“

Și el a treia oră a zis către ei: „dară ce rău a făcut aceasta? Nici o vină de moarte nu aflu întru el: deci îi voi pedepsi, și apoi îl voi slobozi.” Iară ei strigau cu glasuri mari, cerând să-l răstignească. Și se întăreau glasurile lor și ale arhireilor. Iară Pilat a judecat să se implinească cererile lor.

Și le-a slobozit pe cel băgat în temniță pentru zarvă și ucidere, pe care îl cereau; iară pe Isus l-a dat voii lor.

Și când îl duceau pe el, prinzând pe un Simion Cirineu, carele venia dela țarină au pus crucea pe el, ca să o ducă după Isus. Și după el mergea multă gloată de popor și de muieri, cari plângeau și-l tânguiau pe el. Și întorcându-se către ele Isus, a zis: „ficele Ierusalimului, nu mă plângeți pe mine, ci vă plângeți pe voi și pe fiii voștri. Căci iată vor veni zile, în cari vor zice: fericite de cele sterpe și de pântecele cari nu au născut și de fițele, munților: cădeți peste noi și măgurilor: acordați în cel uscat ce va fi?”

Și duceau împreună cu ei și alți doi făcători de rele să-i piarză. Și dacă au venit la locul, ce se cheamă al Căpăținii, acolo l-au

răstignit pe el și pe tâlhari, pe unul de dreapta, pe altul de stânga. Iară Isus zice: „Părinte, iartă-le lor căci nu știu ce fac.” Și împărțind hainele lui, au aruncat sorți.

Și sta poporul de privia, și împreună cu ei își bătea joc de dânsul și boierii zicând: „alții a mântuit, mântuiescă-se pe sine însuși de este aceasta Hristos cel ales al lui Dumnezeu.” Și râdeau de el și ostașii apropiindu-se oțet dându-i lui, și zicând: „de ești tu împăratul Jidovilor, mântuește-te pe tine însuși!” și era și scrisoare deasupra lui, cu litere grecești și latinești și jidovești: „acesta este împăratul Jidovilor.“

Iară unul din făcătorii de rele ce-i răstignii îl hulua pe dânsul, zicând: „de ești tu Hristos, mântuește-te pe tine însuși și pe noi.” Iară răspunzând celalalt l-a certat pe el, zicând: „nu te temi tu de Dumnezeu, căci întru aceea osândă ești? Și noi cu dreptul, căci cele vrednice de faptele noastre luăm: „dară acesta ni s'a făcut rău n'a făcut”. Și a zis lui Isus: „pomenește-mă, Doamne, când vei veni întru împărăția.” Și a zis Isus lui: „Amin zic ție, astăzi vei fi cu mine în raiu“.

Și era ca la al șaselea ceas, și întunecă și făcut peste tot pământul, până la al nouălea ceas. Și s'a întunecat soarele, și s'a rupt și tapeteasma bisericii pe mijloc. Și strigând o glas mare Isus, a zis: „Părinte, în mâinile tale mi dau sufletul meu”. Acestea zicând, a răstignit.

In Albania mocnește a răscoală.

Albania este o țărișoară binecunoscută de aceia dintre ardelenii noștri, cari au fost la bătaie prin Serbia și mai la vale. Țara destul de săracă, unde sunt friguri multe și broaște țestoase. Acolo încă nu s'a statornicit o stăpânire tare și dăinuitoare. Azi poruncește într'ansa Ahmed Zogu, ca președinte de republică. Dar o râvnesc într'una când Sârbii, când Italianii. Din această râvnă era să se și facă bătaie în lege, mai dăunăzi.

Mai de curând, oică Ahmed Zogu se poartă foarte aspru cu prietini Sârbilor. De groaza lui au și fugit la Belgrad trei foști miniștri ai Albaniei, dimpreună cu Ali Ochri fostul comandant al orașului Skutari.

Sârbii au trimis veste lui Amid Toptani la Paris, să se întoarcă în Albania și să ieie lupta de opoziție cu Ahmed Zogu, care prea își face de cap. Albania, pe cum arată semnele este un viespar, de unde se pot naște încurcături în Balcani.

Semne de preținie între Italia și Ungaria.

Nu a trecut multă vreme de când guvernul italian a recunoscut alipirea Basarabiei la România. Țara întreagă a sărbătorit cu multă căldură biruința dreptății, care nu mai putea să întârzie. Mussolini a fost proslăvit cu laude și cu osanale în toată lumea românească, așa, cum de mult n'a mai fost sărbătorit om politic în țara noastră!

Dar acum ce ne fu dat să vedem? Nu de mult și groful Bethlen, ministrul președinte al Ungariei a fost în călătorie prin Italia. La Roma s'a întâlnit cu însuși Mussolini și au vorbit mai multe împreună. Ba, au pus la cale chiar și un pact de preținie și de alianță între Italia și Țara ungurească. La fel cu cel încheiat între România și Italia. Mussolini a dat și un mare banchet, o adevărată masă sărbătorească, în cinstea oaspei ungar. La banchet s'au rostit și cuvântări, cu adânc înțeles politic, cari au trezit mari și întemeiate

lară văzând sutașul cele ce se făcuse, a mărit pe Dumnezeu, zicând: „cu adevărat omul acesta drept a fost.“ Și tot poporul carele venise la priveala aceasta, văzând cele ce s'au făcut, s'a întors bătându-și piepturile sale.

Și stau toți cunoscuții lui departe, și mișterile, cari venise din Galilea văzând aceasta. Și iată un bărbat, anume Iosif din Arimatea, cetatea Iudeei, sfințic fiind, om bun și drept. (aceasta nu se însofise în sfatul și în tucrul lor), carele și el aștepta împărăția lui Dumnezeu. acesta venind la Pilat, a cerut trupul lui Isus. Și pogorându-l, l-a înfășurat în giolgiu și l-a pus într'un mormânt, care era săpat în piatră, întru care nu a fost pus nici odată nimeni.

Și ziua era Vineri, și se lumina spre Sâmbătă. Și mergând după el și mișterile, cari venise cu dinsul din Galilea, au văzut mormântul și cum era pus trupul lui. Și întorcându-se au gătit miresme și unsori, și Sâmbăta au odihnit după poruncă.

nedumeri în lumea întreagă. Mussolini în cuvântarea sa s'a arătat încântat de nația ungurească și a găsit cuvinte foarte călduroase prin cari să proslăvească nația ungurească și pe conducătorii ei.

Ba i-a făgăduit, că va ajuta pe Unguri în cererea lor ca să se revizuiască tratatul de pace dela Trianon prin care s'au hotărât granițele de azi ale Ungariei. Adică îi va ajuta să redobândească anumite părți acum ținătoare de țările moștenitoare din vecini.

Această făgăduință a stârnit mare nedumerire atât în România, cât și în Cehoslovacia și în Iugoslavia, cari împreună sunt hotărâte să-și apere cu orice preț ființa lor de azi cu hotărele sortite de sfatul dela Trianon.

„Mica Înțelegere“ se va întruni la București.

Sfatul obicinuit, de fiecare an, al Micii Înțelegeri era să se întrunească în anul acesta în orașul Praga, capitala Cehoslovaciei. Intrunirea miniștrilor de externe era să aibă loc acum în cursul unei luni din April. Din cauza boalei M. S. Regelui Ferdinand, s'au schimbat planurile. E vorba ca sfatul să se țină la București în cursul unei acesteia sau la începutul unei luni Mai. În acest sfat se vor lua hotărâri de mare însemnătate pentru țările pretine din Mica Înțelegere. Se va lua în desbatere amănunțită ținuta Micii Înțelegeri față de pactul italo-ungar.

Răsboiul din China se tot întinde.

În depărtatul răsărit nici semne de pace! Ba, vin vești, că ar fi în ajun răsboiul între Chinezi și Ruși. Până în clipa în care scriem aceste rânduri, nu ne-au venit vești mai amănunțite. Știm, atât, că trupele guvernamentale ale lui Cian-Cio-Lin au ocupat casa ambasadorului rus din Peking și i-au cuprins toate scrisorile oficiale pe cari acela le avea. Se spune, că ele cuprindeau planurile ascunse ale bolșevicilor, cari aveau de gând să se amestece tot mai adânc în treburile împărăției chineze, ca să ațâțe tot mai tare neînțelegerile dintre Chinezi și Englezi. Au găsit în localul ambasadei bolșevice numeroase arme și multă muniție, ba chiar și tunuri. Dovadă, că bolșevicii nu lucrau cu gânduri bune! Guvernul din Peking a și arestat 35 de slujbași bolșevici vinovați, că au lucrat împotriva guvernului chinez. De-aci mare năcaz pe bolșevici. Amenință, că vor porni cu răsboi împotriva Chinezilor, dacă nu se vor slobozi slujbașii bolșevici din Peking. Până acum nu cunoaștem răspunsul guvernului chinez. De-o fi una, de-o fi alta, răsboiul ruso-chinez e departe de noi! În Europa suntem pe picior de pazel

Stărpirea buruienilor de pe cărările din grădină. Adeseori, pe lângă orice plivire, pe cărările din grădină cresc atâtea buruieni, că nu ne mai putem scăpa de ele. Ca buruienile de pe cărări să nu mai crească, se presară pe cărări sare. În sare se găsește o materie numită *clor*. Aceasta materie prăpădește buruienile.

Pentru stărpirea buruienilor se poate întrebuința și petrolul.

In Anglia ninge.

Pe la începutul lunii Aprilie în America se răscolise o furtună mare cu vânt rece și cu lapoviță. Furtuna și-a luat calea spre răsărit și, la câteva zile, s'a lăsat asupra Angliei o ninsoare mare, ca iarna. În Londra toate străzile au fost albite de nea. După zăpadă a urmat negură, care ținea de mai multe zile. Vremea rea a înaintat tot mai tare spre răsărit și spun telegramele că încep să ningă și în Elveția. Răceala poate să treacă și pe la noi.

DE PRIN SATE

O întimpinare.

În legătură cu corespondența din *Tâmaia* jud. Satu-mare, publicată în nr. 14 al gazetei noastre, sub titlul „Din durerile poporului, d. învâțător-director *Pustai* ne trimite o întimpinare mai lungă, din care dăm următoarele:

„Este adevărat că în 27, nu 25 Februarie, s'a ținut inaugurarea „Centrului Cultural“, cu care ocaziune s'a făcut și o serbare și da, și un teatru. Intre alți conferențieri am fost și eu designat cu subiectul: „Păstrarea portului românesc în legătură cu combaterea luxului și întrebuintarea banului pe lucruri trebuincioase“. Notes, că pe lângă satul întreg au mai fost prezenți: autoritățile școlare superioare, administrative, jandarmeria, corpul didactic din jur, cari s'au găsit într'o atmosferă plăcută. Aceștia cari cunosc munca mea, precum și poporeni din loc și jur, cari au inimă curată și conștientă, cunosc c'am lucrat și lucres jertfindu-mi tot timpul liber pentru ei, sunt indignați de acel grozav fantastic articol, întru cât celea spus nu consună cu adevărul“.

Am dat această întimpinare, fiindcă noi scriitorii gazetei, slujind adevărul și dreptatea, vrem ca după ponos să se cunoască și apărarea. Mai adaogăm numai, că scrisoarea din nr. 14, pe care am primit-o noi din *Tâmaia*, era făcută cu slova tremurată a unei mâni din popor, care oglindea întristarea și durerea pentru cele ce scria. Și credem, că durerile oamenilor din popor nu trecuesc înăbușite, tocmai spre a fi lecuite cu bunăvoință și cu iubire, ca pacea și bunăînțelegerea dintre sateni și conducătorii lor firești, să se sălășluiască pretutindeni, spre binele tuturor.

Pentru monumentul dela Valea-lungă.

— Răsunet la apelul din Nr. 4 al gazetei noastre. —

Au mai contribuit pentru ridicarea monumentului Eroilor dela Valealungă încă următorii:

Comuna Valealungă	3000°—
Ioan Fekete Negruțiu, Cluj	300°—
Ioan Oțoiu, dir. de bancă Cluj	200°—
Boariu Dumitru, preot Micăsasa	140°—
Gligorie Pădurean prof. Blaj	Lei 100°—
Dna Cornelia Moldovan, Blaj	100°—
Ștefan Lita, preot în Luncă	100°—
Dr. Vasile Dancu, dir. Șarmaș	100°—
Teodor Pânăzan, dir. pens. Sâncel	100°—
Andrei Zima, arhitect Blaj	100°—
Ioan Pop Zeicani, prof. Blaj	40°—
Suma de mai înainte	Lei 3148°—
Total	7428°—

Contribuțiuni în acelaș scop primește d. avocat *Dr. Ioan Bianu* din Blaj. Cetitorii noștri pot să trimită darurile lor și la adresa gazetei noastre, care sumele sosite le varsă la locul cuvenit.

O comoară uitată.

La alt loc al gazetei noastre se face pomnire despre o foarte însemnată lucrare a unuia dintre cei mai învățați preoți pe cari l-a avut neamul nostru. E vorba despre cartea netipărită încă a fieiertatului canonic Dr. Victor Smigelschi: „Comentariile Sfintei Scripturi, a Vechiului și Noului Testament“.

Acest bărbat învățat, fost profesor și mai apoi canonic la Blaj, (frate cu vestitul pictor Smighelschi), a lucrat o viață întreagă la tâlcuirea sfintei Scripturi. A avut o singură dorință, ca această tâlcuire să vadă lumina tiparului. Incercat-a până a fost încă în viață, să și-o tipărească cumva, dar sărăcia românească nu i-a îngăduit-o aceasta.

Când dorobanții noștri în anul 1919 au pus mai întâi piciorul pe pământul Ardealului canonicul Smigelschi se afla greu bolnav în chilie sa plină de cărți și de hârtii scrise de el. Cu lacrimi în ochi i-a primit și s'a gândit că în România Mare cel puțin se vor găsi banii de lipsă pentru tipărirea cărții sale celei mari.

Dar încă nu s'au găsit. Hârtiile celea prețioase stau prăvulte într'un vray de înălțimea unui copil, așteptând zadarnic lumina tiparului. Se cheltuesc la noi atâtea milioane și nu se află un singur milion pentru tipărirea tâlcului sfintei Scripturi, scris de canonicul Smigelschi!

Dacă bisericii noastre îi lipsește acest milion, ar trebui să-l aibă Statul ori vreun editor particular, și această comoară ascunsă, văzând lumina tiparului, ar trece din mâna preoților uniți și într'a celor ortodocși cari și ei s'ar bucura, putând să aibă o biblie lucrată cu atâta pricepere și învățătură.

Iar dacă nu se poate face altceva, să se oblige cele 1591 de parohii unite, ca fiecare să cumpere câte un exemplar pentru biblioteca parohială, prețul cel puțin de jumătate, să se plătească înainte, iar tipografia din Blaj să se apuce de tipărirea ei.

O propunere, care s'ar putea discuta.

I. MAIOR.

Stirile Săptămânii.

Sărbătorirea dlui Tiberiu Brediceanu. În ziua de 2 Aprilie a anului acestuia dl Tiberiu Brediceanu, fiul marelui luptător bănățean Coriolan Brediceanu, a implinit vârsta de 50 de ani. Cu acest prilej l-au sărbătorit nu numai familia, prietinii și cunoscuții, ci țara întreagă, iară ministerul cultelor i-a predat suma de 100 mii lei drept dar național.

Dl Tiberiu Brediceanu are marea vrednicie de a fi adunat de pe gura poporului cele mai frumoase cântece naționale și de a le fi pus pe note. România întreagă are deci mare folos și cinste din adunarea aceasta de cântece, pe cari le cântă deja chiar și străinii din țările mari ale lumii.

Li dorim și noi ani mulți și fericiți.

Nouă ani dela unirea Basarabiei. În ziua de 9 April a anului acestuia s'au implinit nouă ani dela alipirea Basarabiei cu România Mamă. Este anul cel dintâi, când această sărbătoare s'a putut ținea cu suflet liniștit, fiindcă de acum nici o putere mare nu este care să nu fi recunoscut îndreptățirea acestei uniri. Iar acum, când Rusia pare că se incurcă într'un mare și nesfârșit războiu cu China, noi numai bucura ne putem, că dușmanul nostru de moarte n'are vreme și prilej să-și îndrepteze iarăși ghiarele spre vechiul și scumpul nostru pământ. De acum Basarabia

a noastră este și a noastră va rămânea, până vom fi oameni ca să o știm administra cinstit și păzi de dușman.

Locul de odihnă al Arhierilor dela Blaj. Vlădicii și Mitropoliții dela Blaj, aceia cari au dat neamului nostru celea mai vechi și mai vestite școli românești precum și atâtea alte așezăminte de folos național, își dorm somnul de veci într'o mică criptă din curtea mitropolitană, deasupra căreia era o veche și irosită bisericuță din timpurile de demult. Această bisericuță s'a dărâmat însă încă înaintea războiului și osemintele unor mari bărbați ca Petru Pavel Aron, Grigorie Maior, Atanasie Rednic, Ioan Lemeni și Ioan Vancea, zac azi între dărâmurile mucegăite, pe cari le plouă și le noroiesc părăiele. I. P. Sa Părintele Mitropolit Dr. Vasile Suceiu dimpreună cu Conzistorul, n'au putut lăsa în această stare scumpele moaște și au hotărît ridicarea unei noi și vrednic loc de odihnă, lângă clădirea cea nouă a „Institutului Recunoștinții“. Guvernul trecut a judecat că sfânt este acest gând și a și dat o sumă frumoasă ca lucrările noului mauzoleu să se poată începe. În vara anului trecut lucrările au și înaintat frumos, ajungând zidurile până la câțiva metri deasupra pământului. Sunt începuturile unei bisericuțe de toată frumusețea, care s'a plănuț în stil românesc întreagă din piatră cioplită. În acest an însă lucrările s'au oprit, căci nu mai sunt bani. Și ministerul cultelor întârzie să ajute continuarea acestei clădiri, care nu este numai a Blajului, ci a neamului întreg...! Pentru a uni o lucrare atât de însemnată Sf. Sa Părintele *Dr. Ioan Coltor*, deputatul Blajului, a ridicat un inimos glas în Camera Deputaților, storcând aprobarea tuturor pentru bisericuța cea nouă a marilor arhierii dela Blaj. În urma acestui glas și a făgăduințelor de mai înainte, nu ne îndoim că d. ministru Goldiș va da cât mai curând banii de lipsă, ca noul lăcaș de odihnă să se isprăvească și osemintele Arhierilor dela Blaj să fie așezate ocolo unde li-se cuvine, ca unor ctitori de așezăminte naționale și creștinești.

Cărciumar care-și otrăvește oaspeții. În comuna Vulcan din județul Brașov în ziua de 18 Martie la orele 6 1/2 seara învățătorii N. Tamarzan și Leonte Ronica din Vulcan împreună cu învățătorii Nestor și Robinca din Holbav se aflau în cărciuma sașilor Martin M. Els și Thies din comuna Vulcan. La aceeaș masă se afla și d. Amzulescu, fostul primar al comunei. Cu toții au beut bere. După câteva minute fostul primar Amzulescu a eșit în curte. La înapoiere a găsit pe cărciumarul sas Els că îmbia cu sticla pe câțiva oaspeți cu răchie. Au beut cu toții, și în cele din urmă a beut și fostul primar.

Peste o jumătate de ceas, despărțindu-se cu toții și ducându-se acasă, fiecare a început a se simți rău. Fostul primar Amzulescu a căzut în nesimțire, apoi a început să vomeze și să i-se facă tot mai rău, iar udul îi era plin de sânge. Câteva zile fostul primar a fost în primejdie de moarte. Familia l-a dus la spitalul din Brașov, unde medicii au constatat, că cărciumarul sas le-a pus oaspeților săi români otravă (cantaridă) în rachie. Cărciumarul a fost dat în judecată.

Un prefect și un jandarm condamnați la închisoare pentru că au făcut ilegalități la alegeri. Tribunalul din Chișinău a condamnat la o lună închisoare și 50 de mii lei amendă în bani pe d. colonel Stere Costescu, care este astăzi prefectul județului Dorohoi pentru samavolnicii făcute la alegerile generale. Deodată cu d. Costescu a fost condamnat la șase luni închisoare și plutonierul jandarm Mantea Marin, care a dus în deplinere

ordinul dlui prefect, și a arestat și lovit pe avocatul C. Demetrescu, care voia să depună la tribunal lista cu candidații opoziției naționale-țărăniste.

Judecătorul Cogălniceanu și-a motivat sentința adusă față de jandarm cu aceea, că el bine știa că ordinele ilegale nu trebuie duse în deplinire. Deci este vrednic de pedeapsă.

Drumuri rele. Mai zilele trecute scriitorul acestor șire a făcut o scurtă cale cu trăsura pe șoseaua națională ce duce dela Reghin la Toplița Română. În viața mea n'am văzut o șosea în stare mai jalnică. La tot pasul hotoare grozave și spărturi, așa că nu numai automobilele ci și trăsurile sunt silite să treacă în pas cât de domol. Ne mirăm mult că dl ministru al lucrărilor publice nu se gândește la repararea șoselelor, cari ne fac de râsul străinilor.

Cehoslovacia s'a împăcat cu Papa dela Roma. Am arătat anul trecut că în Cehoslovacia s'au ținut serbările lui Ioan Huss, un dușman al bisericii catolice, care a făcut cea dintâi ruptură în biserică apuseană. Cu acel prilej așa de multi-au laudat Cehoslovacii pe fostul lor patriot, încât prin aceasta au vătămat greu biserică catolică. Nunțul papal, jicnit, a părăsit numai decât Praga. Și de atunci Cehoslovacia n'a mai ținut legături cu Papa dela Roma, adecă cu curtea sa, care se numește Vatican.

Dar se vede, că Cehoslovacii tot n'au putut trăi fără Papa, pentru că săptămâna trecută au cerut iertarea Papei, care le-a și trimis un nou nunțiu, în persoana arhiepiscopului Tirioci. La gară noului nunțiu i-s'a făcut o primire din cele mai strălucite, ceea ce înseamnă, că Cehoslovacii s'au cumințit și și-au tras pe seamă. În schimb se spune, că ministrul Cehoslovac de externe, dl Beneș, care a făcut ruptura între Cehoslovacia și Vatican, își cam ia catrafusele.

Și Ungurii împotriva sudălmii. Noi Români tot cu aceea ne mângăiam până acum, că Ungurii și Țigarii suduie și mai prost decât noi. Iată însă că Ungurii din Ungaria încep a-și trage pe seamă. Ei au început să pedepsească din greu sudalma de Dumnezeu. Ministerul de justiție a dat adecă poruncă, să se pedepsească din oficiu toți aceia cari publice, în fața oamenilor, suduie de Dumnezeu. Cea dintâi pedeapsă s'a și croit zilele trecute. Pe un om l-au pedepsit la închisoare de două zile și la pedeapsă în bani de 20 pengó.

La noi oare n'ar fi bună introdusă această pedeapsă?

Bieții cerșitori din Germania. Și totuși e al dracului neamțu, zice Românul nostru, înțelegând prin aceasta că multe drăcii îi vin neamțului în minte, de cari nouă nici prin gând nu ne trec. Iată de pildă ce au născocit mai nou: Văzând că și cerșitorii lor se tot înmulțesc din zi în zi și că se fac tot mai bețivi, poliția din Berlin a dat o ordonanță ca nici un cerșitor să nu mai poată primi bani dela oamenii milostivi, ci numai chitanțe. Și anume, celce vrea să-l miluiască pe un cerșitor cu ceva, merge la poliție plătește acolo 1, 2, 3 sau mai mulți lei, pentru care primește o chitanță. Dacă se întâlnește cu un cerșitor îi dă chitanța. Cu această chitanță însă cerșitorul nu poate cumpăra numai mâncare și îmbrăcăminte. Polițiștii berlinezi îi cercetează zilnic pe cerșitori prin buzunare, și la cari află vre-un ban, îi bagă la dubă pe câte o săptămână de fiecare ban. Rânduială nu glumă.

Citiți: „Unirea Poporului“.

Când îți cade norocul în drum și n'ai noroc de el... O femeie din jurul Turzii, aflându-se de curând la Cluj, la o încrușișare de căi a găsit un pachet, înfășurat bine în hârtii de gazetă. Ridicându-l și căutând ce cuprinde, a văzut cu uimire că norocul i-a scos în cale un foloștoc mare de bancnote de câte-o sută de lei. Bucuria muierei n'a fost însă lungă, căci în clipa următoare se repede la dânsa un tinăr și îi smulge banii din mână, luându-o la sănătoasa. Femeia după el, strigând: prindeți hoțul, oameni buni! Dar hoțul n'a putut fi prins, el curând s'a făcut nevăzut. Din mulțimea de pe stradă l-a cunoscut însă cineva și femeia s'a dus la poliție, pârând de furt pe un anumit Illés Geza, calfă de brutar (pec). Sergenții de stradă l-au aflat încă în aceeași zi și l-au dus la secție. El nu mai are banii și spune, că el văzuse cine i-a pierdut, căruia i-a și dat în poi omeneste. Intrebarea este însă că oare mărturisește el drept sau ba? Poliția cercetează după adevăr. Din toată treaba mai nenorocită se simte femeia cea norocoasă, care spune: A dat norocul peste mine, soro, și mi l-a furat tâlharul de pec! Nu-l rabde Dumnezeu...!

x Nouă întreprindere industrială în Blaj. Publicul din Blaj și jur va primi abunăseamă cu bucurie știrea că *Alexandru Halász și soțul*, cari sunt bine cunoscuți și mult apreciați de publicul din Cluj pentru lucrările lor de *tapeșieri*, au de gând să deschidă și în orașul nostru un atelier. Numiții măestri îndeplinesc orice lucrări de tapițerie de mobilă și de odăi, garnituri de piele și paturi-fotele. Orașul nostru, cu atelierul dlor Halász și soțul, se va îmbogăți cu un nou ram de industrie, care până acum lipsea cu totul. Noul atelier se deschide la 1 Mai în Calea Regele Ferdinand, în casele cu Pretura. (299) 1-3

CUNȘTINȚE FOLOSITOARE

Cum putem apăra pomii de brumă.

Primăvara a venit în anul acesta de vreme. În Martie zilele au fost destul de calduroase. Din pricina aceasta pomii au început să înmugurească de grabă și acum mai peste tot locul sunt înfloriți.

Cel mai ușor lucru ar fi, să se planteze numai pomi cari înfloresc târziu și plantarea să se facă numai pe dealuri, unde bruma nu prea ajunge. Aceasta cu greu se poate urma. De aceea trebuie să ne îngrijim, de alte mijloace pentru a scăpa pomii de brumă.

Un mijloc foarte lesne de urmat este următorul: strângem gunoi, rămășițe de nutreț, frunze, paie stricte și orice alte materii, cari fac fum mult și în nopțile senine, când bănuim, că va cădea brumă peste pomii înfloriți, gunoaiile le așezăm în grămezi mici printre pomi și le dăm foc. Arderea focului se începe cam după miezul nopții și trebuie să țină până la răsăritul soarelui. Nu-i iertat ca focul să ardă cu flăcări, ci înădușit, dând fum mult. Grămezile de gunoi trebuie astfel potrivite, ca dela una până la alta să se formeze un nor de fum. Fumul împiedecă bruma de a cădea pe pomi. Trebuie să grijim, ca focul să nu se stingă tocmai în zorii zilei, căci atunci cade brumă mai multă. Când bate vântul, ori e înorat, nu trebuie să ne temem de brumă.

În multe părți, sătenii strâng gunoaiile de prin ogradă și de prin gră-

dină și le dau foc în ziua de *Patrușeci de sfinți*, crezând, că în acea zi, morții vin și se încălzesc. Acelea gunoaiie însă ar fi mai bine să se păstreze până pe vremea înfloririi pomilor, când s'ar putea apăra cu ele pomii de brumă.

Afară de aceea, acelea gunoaiie, mestecate cu gunoiul de vite, se pot folosi foarte bine și ca îngrășământ pentru pământ.

Iar când le-am ars, în contra brumei, putem să folosim cenușa, pe care dacă o punem la rădăcina pomului, îl va împuternici și îl va apăra de felurite insecte: furnici, omizi și altele, cari se suie în pom și îi strică frunzele și fructele.

Cărți nouă.

Veste bună pentru preoți și pentru cunosătorii de carte! A ieșit dela tipar:

Teologia dogmatică fundamentală

Volum I. Apologetica creștină de *Dr. Vasile Suciu, arhiepiscop și mitropolit* Ediția II. Blaj 1927. Tipografia Seminarului gr.-cat. 516 pagini, format mare. Prețul 250 lei.

Între cărțile de știință bisericească, cea mai însemnată și mai de folos, atât pentru preoți cât și pentru laici, este *dogmatica*. Ea cuprinde adevărurile de credință, sprijinite pe dovezi și talmăcite după învățătura Apostolilor, a Sfinților Părinți și a Bisericii. Dogmatica este piatra de așezământ pe care, după Evanghelie și după Tradiție sau predanie, sprijină toată credința noastră creștinească.

Între toate cărțile de dogmatică cari s'au scris vreodată în limba noastră, recunoscute ca celea mai remeinice și mai adânci, sunt până astăzi dogmaticile înalt Preașinției Sale Păr. Mitropolit *Dr. Vasile Suciu dela Blaj*, care le scrisese înainte cu vre-o 20 de ani, când era profesor la școala de preoție din Seminarul »Bunestiriu«.

Cărțile scrise și tipărite atunci s'au trecut însă demult și altele în locul lor nu s'au mai scos. Lipsa lor era deci mai mult decât arzătoare, atât pentru viitorii păstori ai turmelor căvântătoare, cât și pentru aceia dintre cărturarii noștri, cari însetează după adevărurile de credință ale legii celei adevărate.

De aceea înaltul Ierarh dela Blaj, neținând seamă de osteneala trupului, nici chiar de suferințele grele cari îl leagă încă de pat și de chilie, s'a hotărât să-și revadă și să-și întregească dogmaticile tipărite înainte cu 20 de ani și, cu foarte însemnate jertfe bănești, să le pună iarăși la îndemâna clerului și a iubitorilor de Dumnezeu și de mântuire.

Cel dintâi volum de dogmatică a ieșit dela tipar în aceste zile, cuprinzând partea de apărare a credinței, în peste 500 de fețe, în tipar mărunt și lădesat, însă curat și ușor de cetit. Nu avem noi cădere, să rostim o judecată asupra acestei cărți. Judecățile de altfel s'au și rostit demult, și ele ia-u adus, la timpul său, cele mai simțite laude autorului. Noi ne mărginim să vestim cu bucurie ieșirea dela tipar a acestei însemnate cărți, care face cea mai curată fală Blajului și Bisericii noastre. Celelalte volume sunt în lucrare și ele vor urma să apară în curând. Bunul Dumnezeu să dea sănătate înaltului Ierarh, să le poată isprăvi cu bine.

Stupi de vânzare

La d. *Laurean P. Sărătean*, învățător în SPĂTAC lângă Blaj se află de vânzare 10-12 stupi, în coșnițe țărănești. Stupii sunt în stare foarte bună. (302) 1-2

Poșta gazetei.

Ostaveian German. Pentru Soc. „Crucea” noi trimitem foaie regulat dela Ianuarie 1927. Vă rugăm să cercetați la poștă. Dela noi se trimite la posta Luncani.

Gavril Căndea. Banii de cari ne întrebați i-am primit. Abonamentul plătit întreg pe 1926 și 1927.

Sântu. În privința aceluia tinăr, dacă are purtări rele și face rușine bisericii, faceți mai mulți poporeni o plânsoare în scris la protopopul, care va trebui să facă cercetare și de s'o adevări purtarea lui, abunăseama va fi scos din slujbă. Căci o diplomă, ori de unde ar fi ea câștigată, nu dă nimănui drept să rămână în slujbă, având purtări rele. Noi înțoaiea nu putem publica plânsoarea până nu se fac cercetări din partea mai marilor.

Unui pocăit din Zălau. Am primit scrisoarea D. tale neiscălită, în care vrei să dovedești că păr. profesor Iuliu Maior nu are dreptate, când susține că jurământul este nu numai iertat dar în anumite prilejuri chiar de lipsă. Aduci o grămadă de citate din sfânta Scriptură, pe cari însă numai de rost le știi, dar nu le-ai înțeles și rumegat nici odată. Apoi mai ești și necuviincios și chiar bătoși. Dar noi nu ne supărăm, pentru că bine vă știm pe D. Voastră pocăiții, căți sunteți de încăpăținați și de tari la cerbice.

Nu-ți putem răspunde, că la necunoscuți și la viteji din tufe n'a vem datina să răspundem. Îscălește scrisoarea, fii cuviincioși, spune cine ești, nu-ți fie rușine și te asiguram că păr. profesor Iuliu Maior îți va și răspunde, nu numai la gazetă, ci chiar și față în față.

Redactor responsabil: IULIU MAIOR.

Convocator

P. T. membrii ai »Societății meseriașilor și comercianților români« din Blaj se convoacă prin aceasta la

a XX-a adunare generală,

care se va ține Marți (a 3 zi de Paști), în 26 April 1927 la orele 10^{1/2} a. m. în localul Casinei meseriașilor, cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Deschiderea adunării.
2. Raportul general al Comitetului.
3. Raportul Casarului.
4. Alegerea Comisiunilor pentru cenzurarea rapoartelor de sub pct. 2 și 3.
5. Raportul Comisiunilor.
6. Eventuale propuneri.

Blaj, din ședința Comitetului, ținută la 20 Martie 1927.

Prof. Ioan Pop Zăicani,
președinte.

Ioșif Șiler,
secretar.

Administrația Centrală Capit., Blaj.

Nr. 215-1927.

INCHIRIARE.

Dela 1 Maiu 1927 începând, se dau în chirie pe timp de 3 ani casele fundațiunii Ioan M. Moldovan, din str. Ioan Vancea Nr. 241 a și 241 b. Reflectanții la ele, își vor înainta cererile/oferte, închise, la Adm. c. cap. până în 21 Aprilie a. c. orele 12 din zi. Casa Nr. 241 b. se închiriază întreagă.

Blaj, 4 Aprilie 1927.

Dr. Ambrosiu Chețianu

2-2 (303)

administrator capitular.

O mașină de treerat

motor-Benz 6 H. P. batoza 700 din fabrica „Hother și Schrantz”, se vinde la Zoica Vasile, econom în Ocnișoara p. Lopadea nouă jud. Alba. 1-2 (300)

Noul

Noul

Emil Rișa

pe lângă manufactură și-a adus
tot felul de coloniale

și vinde cu un preț foarte scăzut, atât colo-
nialele cât și manufacturile.

Pentru sărbători găsiți tot felul la
EMIL RIȘA

(304) 2-7

Blaj, în piața I. M. Claiu.

Moară țărănească

Cu 2 scaune mânăta cu motor
de 25 H. P. sistem „Stabil
Diesel” pentru motorină na-
turală, se vinde cu loc, cu
casă și curte cu tot.

Se poate face și tovarășe.

Doritorii se vor adresa la

(301) 1-4

Popa Gligor

comuna Cisteinul românesc p. Blaj.

De închiriat

o casă corespunzătoare pentru
prăvălie, în Blaj, strada Simeon
Bărnăuțiu, și altă casă în str. A-
vram Iancu, care constă din 2
odăi,ulină, spaiz și pivniță

Reflectanții pot primi informații
în cancelaria fabricii de spirt

2 3 (298) **IACOB MENDEL**, Blaj.

Cine voiește, ca să-i fie mașina
de treerat în bună
stare pe sezonul de treerat să poftască la
atelierul de mecanică

a subsemnatului, unde se reparaază tot felul
de mașini agricole, cu prețuri aproape de ju-
mătate față de alte ateliere.

Tot la subsemnatul se mai află de vân-
zare **UN MOTOR** de benzina de 6 H. P.

E. MAIER, mecanic

3-6 (295)

Blaj, Str. Avram Iancu.

A apărut

Gea mai bogată carte de Rugăciuni
de **IOAN GENT**,

560 pagini, pe hârtie fină (velină).
Cuprinde toate celea de de lipsă pentru
cantori, elevi, intelectuali și popor. Rugă-
ciuni de dimineața, de seara, la Măneca
și Inserat, întreaga Sf. Liturghie, rugăciuni
la Sf. Liturghie, Mănecatul și Inseratul de
Sâmbăta și Dumineca pe toate opt gla-
surile. (Laudele, Luminătoarele, Stihirile in-
vierii, Catavasiile, Troparele și Condacele
Duminecilor și ale Sărbătorilor). Mărtu-
risirea, Cuminecarea, Prohodul și Cununia.
Rânduiala Catavasiilor de peste an, colinzi,
cântări în Vinerea Mare șcl. Acatistul și
lecturi din Sftul **ALFONS** de **LIGUORI**.

Cea mai bogată și mai ieftină carte
de rugăciuni. Costă: legată în pânză fină
peste tot, cu cruce de aur 80 Lei. Ceice do-
resc legătură în piele cu bordură aurită și
cruce de aur vor mai trimite 100 Lei în
plus (total 180 Lei). Legătură în piele cu
bordură simplă 60 Lei în plus (adică total
140 Lei).

Comandele se fac la Părintele Dr. **ALOI-
SIE L. TĂUTU**, profesor de teologie în Oradea-
Mare, sau la Redacția „Vestitorului” Oradea.

După 20 exemplare vândute se dă unul
gratuit (în pânză).

(296) 3-6

SALON DE MODĂ PAUL VESZELY

Calea Avram Iancu, Blaj

Efeptuiește în mod estetic și cu material
puțin tot felul de lucrări în bransa croi-
toriei de dame.

Pardisic pentru eleve de la 300- 500 Lei

dame „ 500-1000 „

Transformări din vechiu 25% majorare de preț.

Rog nimeni să nu-și comande din alt loc până
nu se va convinge de prețurile mele.

Se găsește tot aiei 2 camere, bucătărie și
cămară de închiriat.

(270) 6-12

NOVOTNY

TIMISOARA

Strada Lunei 4. Fondat în 1872.

Turnătoria de clopote cea
mai mare din țară.

CĂRȚI PENTRU POPOR.

Cartea este cel mai bun prieten al omului. — Ai carte, ai parte.
Omului cu învățătură îi curge miere din gură.

La **Librăria Seminarului din Blaj** se află de vânzare următoarele
cărți scrise anume pentru cetitorii din popor:

A. LUPEANU-MELIN: În pragul vremii	6 lei	IOAN POP-CÂMPEANU: Câmpia Tran-	
„ „ Copii în război	2 „	silvaniei	4 lei
„ „ Sămânța vii-		„ „ Ciupercile	4 „
torului	3 „	„ „ Bacteriile fo-	
„ „ Ce este de văzut		lositoare	4 „
în Blaj	4 „	„ „ Dușmanii omului	5 „
„ „ Blajul istoric	10 „	SEPTIMIU POPĂ: Crucea Domnului	2 „
„ „ La Piatra Li-		TOMA COCIȘ: Povești și legende	2 „
bertății	10 „	„ „ Bucuria copiilor	1 „
IULIU MAIOR: Adevărata fericire	6 „	„ „ Toderică dragul mamei	1 „
„ „ Darul lui Dumnezeu	6 „	„ „ Feciorașul Moșului	2 „
„ „ Fiți desăvârșiți	5 „		

Toate acestea cărți împreună costă numai **75** Lei. Cine trimite la
adresa Librăriei, cu mandat postal, **95** lei, le primește acasă cu poșta
plătită. Și va avea de cetit, lucruri frumoase și folositoare, un an de zile.

Cărțile se capătă și una câte una. Atunci, la
prețul cărți se mai pune 1 leu pentru plata poștei.

•Nu uitați adresa: **LIBRĂRIA SEMINARULUI,
BLAJ**, județul Târnava mică.